

บทที่ 4

ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

4.1 ศึกษาผลของการใช้กระบวนการอีกซ์ทรูชั่นในการปรับปรุงการใช้ประโยชน์ได้ของโภชนาใน PKM

นำกาเกเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมัน (PKM) มาอีกซ์ทรูดด้วยเครื่อง semi-extrusion โดยการเติมน้ำในกาเกเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันก่อนเข้าเครื่อง semi-extrusion 3 ระดับ ได้แก่ 30, 40 และ 50 เปอร์เซ็นต์ ผลการทดลองพบว่า การเติมน้ำใน PKM ในปริมาณที่เพิ่มขึ้นคือระดับ 40 และ 50 เปอร์เซ็นต์ มีผลทำให้อุณหภูมิของท่อبار์เรลและอุณหภูมิของ PKM ทันทีที่ออกจากเครื่อง ลดต่ำลงกว่าการเติมน้ำใน PKM ในปริมาณที่ระดับ 30 เปอร์เซ็นต์ ($P<0.05$) นอกจากนี้การเติมน้ำใน PKM ในปริมาณที่ระดับ 40 และ 50 เปอร์เซ็นต์ มีผลทำให้ความหนาแน่นของ PKM เพิ่มสูงกว่าเติมน้ำใน PKM ในปริมาณที่ระดับ 30 เปอร์เซ็นต์ ($P<0.05$) แต่ไม่มีผลต่อกำลังการผลิต ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ขบวนการผลิต PKM กึ่งอีกซ์ทรูด

ลักษณะที่ศึกษา	ปริมาณน้ำที่เติม PKM ก่อนการอีกซ์ทรูชั่น (เปอร์เซ็นต์)		
	30	40	50
อุณหภูมิท่อบาร์เรล (°C)	$33.40 \pm 0.70^{\text{n}}$	$30.20 \pm 0.62^{\text{v}}$	$29.43 \pm 0.40^{\text{v}}$
อุณหภูมิของ PKM ทันทีที่ออกจากเครื่อง (°C)	$34.23 \pm 0.75^{\text{n}}$	$32.73 \pm 0.58^{\text{v}}$	$32.17 \pm 0.81^{\text{v}}$
กำลังการผลิต (กิโลกรัม/ชั่วโมง)	13.89 ± 0.80	13.62 ± 0.27	13.41 ± 0.53
ความหนาแน่น PKM (กรัม/ลบ.ซม.)	$0.57 \pm 0.01^{\text{v}}$	$0.59 \pm 0.01^{\text{n}}$	$0.60 \pm 0.01^{\text{n}}$

^{n-v} ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแต่เดียวกันมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P < 0.05$)

เมื่อวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของ PKM โดยวิธี Proximate Analysis ของ PKM ที่ผ่านกระบวนการกึ่งอีกซ์ทรูชั่นที่ระดับการเติมน้ำที่ระดับ 30, 40 และ 50 เปอร์เซ็นต์ พบร่วมกันว่า การเติมน้ำใน PKM ในปริมาณที่เพิ่มสูงขึ้นมีผลทำให้ความชื้นใน PKM ที่ผ่านกระบวนการกึ่งอีกซ์ทรูดเพิ่มสูงขึ้นด้วย ($P<0.05$) ทั้งนี้เนื่องจากวัตถุที่ป้อนเข้าสู่เครื่องมีปริมาณความชื้นมากทำให้ผลผลิตจากการอีกซ์ทรูชั่นที่ออกจากเครื่องมีความชื้นมากขึ้นด้วย (Thymi *et al.*, 2005 ; รุ่งภาและประชา, 2540) ส่วนองค์ประกอบทางเคมีของไขมัน โปรตีน และเยื่อไข ของทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) (ดังตารางที่ 7) ดังนั้นจากผลการทดลองการใช้การเติมน้ำที่ระดับ 30 เปอร์เซ็นต์จึงเหมาะสมเนื่องการเติมน้ำใน PKM ที่เพิ่มสูงขึ้นมีผลทำให้ PKM มีความหนาแน่นสูงขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความชื้นใน PKM

ตารางที่ 7 องค์ประกอบทางเคมีของ PKM

องค์ประกอบทางเคมี (เปอร์เซ็นต์)	ปริมาณน้ำหนักต่ำม PKM ก่อนการอีกซ์ทรูชัน (เปอร์เซ็นต์)		
	30	40	50
ความชื้น	$3.81 \pm 0.06^{\text{n}}$	$4.00 \pm 0.01^{\text{n}}$	$4.23 \pm 0.12^{\text{n}}$
ไขมัน	0.35 ± 0.03	0.34 ± 0.03	0.36 ± 0.03
โปรตีน	17.07 ± 0.14	17.00 ± 0.12	17.04 ± 0.09
เยื่อใย	17.77 ± 0.11	17.73 ± 0.03	17.74 ± 0.04

ⁿ-^a ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแถวเดียวกันมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P < 0.05$)

4.2 ศึกษาผลของการใช้ PKM ที่ผ่านการอีกซ์ทรูชันต่อสมรรถภาพการผลิตไก่กระทง

การศึกษาผลจะแบ่งออกเป็น 2 ช่วงระยะเวลาเจริญเติบโต คือ ช่วงอายุ 1-21 วัน และช่วงอายุ 22-42 วัน ผลการทดลองเป็นดังนี้

4.2.1 ผลของการใช้ PKM ที่ผ่านการอีกซ์ทรูชันต่อสมรรถภาพการผลิตไก่กระทงใน ระยะอายุ 0 – 21 วัน

ผลการทดลองในระยะอายุ 0 – 21 วันพบว่า น้ำหนักเริ่มต้นและอัตราการตายของไก่ทั้ง 6 กลุ่ม มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) แต่น้ำหนักตัวที่ 21 วัน และอัตราการเจริญเติบโตของไก่ กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกรึงอีกซ์ทรูดที่ระดับ 30 เปอร์เซ็นต์ มีค่าไม่แตกต่างกันทั้ง 6 กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกรึงอีกซ์ทรูดที่ระดับ 20 และ 25 เปอร์เซ็นต์ แต่มีค่ามากกว่าไก่กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกรึงอีกซ์ทรูดที่ระดับ 35 และ 40 เปอร์เซ็นต์ในสูตรอาหาร ($P<0.05$) ส่วนปริมาณการกินอาหารของไก่กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกรึงอีกซ์ทรูดที่ระดับ 25 เปอร์เซ็นต์ มีค่าไม่แตกต่างกัน ไก่กลุ่มควบคุม กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกรึงอีกซ์ทรูดที่ระดับ 20 และ 30 เปอร์เซ็นต์ แต่มีค่ามากกว่าไก่กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกรึงอีกซ์ทรูดที่ระดับ 40 เปอร์เซ็นต์ ($P<0.05$) ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้อาหารของไก่กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกรึงอีกซ์ทรูดที่ระดับ 30 เปอร์เซ็นต์ดีที่สุด รองลงมาคือกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกรึงอีกซ์ทรูดที่ระดับ 20 และ 25 เปอร์เซ็นต์ ส่วนกลุ่มที่ด้อยที่สุดคือกลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกรึงอีกซ์ทรูดที่ระดับ 35 และ 40 เปอร์เซ็นต์ ($P<0.05$) เนื่องจาก PKM มีเยื่อใยเป็นองค์ประกอบอยู่สูง และมีลักษณะฟ้าม ทำให้ไก่ต้องกินน้ำมากขึ้น มีค่าการย่อยได้ต่ำ ทำให้ประสิทธิภาพการใช้อาหารต่ำลงด้วย อีกทั้งในระยะเดือนที่ 1 น้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม พบร่วมกับกลุ่มควบคุม และกลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกรึงอีกซ์ทรูดที่ระดับ 40 เปอร์เซ็นต์ มีค่าต่ำที่สุดรองลงมาคือกลุ่มควบคุม กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกรึงอีกซ์ทรูดที่ระดับ 30, 35, 20 และ 25 เปอร์เซ็นต์ ($P<0.05$) แต่มีคิดเป็นค่าต้นทุนค่าอาหารต่อการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม พบร่วมกับกลุ่มควบคุม และกลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกรึงอีกซ์ทรูดที่ระดับ 30 เปอร์เซ็นต์ มีค่าต่ำกว่าอีกทั้ง 4 กลุ่ม ($P<0.05$) ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การใช้ PKM ที่ผ่านกระบวนการกึ่งເອົກຫຼູ້ຂັ້ນຕ່ອສມຮຣຄພາກພລິດ (\pm SD) ในໄກ່ຮະທງໃນຮະຍາຂຸ 0 – 21 ວັນ

ລັກນະໂທສຶກຍາ	ກວບຄຸນ	ກາກເນື້ອໃນແລືດປາລົມກົງເອົກຫຼູ້ຫຼຸດ (%)					
		20	25	30	35	40	
ນໍ້າຫັນກເຮີມຕິ່ນ (ກຮມ/ຕັວ)	44.03 ± 1.23	44.71 ± 1.09	44.13 ± 1.50	44.11 ± 1.25	43.93 ± 1.59	43.55 ± 0.95	
ນໍ້າຫັນກຕົວໄກ່ທີ 21 ວັນ (ກຮມ/ຕັວ)	$809.44 \pm 38.58^{\text{n}}$	$792.81 \pm 10.65^{\text{nn}}$	$786.50 \pm 35.76^{\text{nn}}$	$843.14 \pm 99.12^{\text{n}}$	$742.80 \pm 16.21^{\text{nn}}$	$697.80 \pm 15.37^{\text{n}}$	
ອັຕຣາກເຈຣີຢູ່ເຕີບໂຕ (ກຮມ/ວັນ)	$36.45 \pm 1.84^{\text{n}}$	$35.62 \pm 0.53^{\text{nn}}$	$35.35 \pm 1.67^{\text{nn}}$	$38.05 \pm 4.72^{\text{n}}$	$33.28 \pm 0.74^{\text{nn}}$	$31.15 \pm 0.73^{\text{n}}$	
ປຣິມາຜອາຫາຣທີກິນ(ກຮມ/ຕັວ/ວັນ)	$55.51 \pm 3.02^{\text{nn}}$	$56.82 \pm 1.05^{\text{nn}}$	$58.61 \pm 2.12^{\text{n}}$	$56.10 \pm 2.35^{\text{nn}}$	$57.92 \pm 0.71^{\text{n}}$	$54.24 \pm 2.77^{\text{n}}$	
ປະສິທີພາກພາກໃຊ້ອາຫາຣ	$1.52 \pm 0.03^{\text{nn}}$	$1.60 \pm 0.03^{\text{nn}}$	$1.66 \pm 0.04^{\text{nn}}$	$1.49 \pm 0.21^{\text{n}}$	$1.74 \pm 0.04^{\text{n}}$	$1.74 \pm 0.11^{\text{n}}$	
ອັຕຣາກຕາຍ (% ຂອງໄກ່ທັງໝົດ)	2.00 ± 4.47	2.00 ± 4.47	4.00 ± 8.94	7.82 ± 8.32	1.82 ± 4.07	0.00 ± 0.00	65
ຕິ່ນຫຼຸນຄ່າອາຫາຣ (ບາທ/ຕັວ)	$18.05 \pm 0.99^{\text{nn}}$	$19.70 \pm 0.32^{\text{nn}}$	$20.00 \pm 0.78^{\text{n}}$	$18.91 \pm 0.81^{\text{nn}}$	$18.94 \pm 0.47^{\text{nn}}$	$17.37 \pm 0.86^{\text{n}}$	
ຕິ່ນຫຼຸນຄ່າອາຫາຣຕ່ອກເພີ່ມນໍ້າຫັນກ							
ຕັວ 1 ກີໂໂລກຮມ (ບາທ)^	$23.59 \pm 0.05^{\text{v}}$	$26.34 \pm 0.55^{\text{n}}$	$26.95 \pm 0.55^{\text{n}}$	$24.01 \pm 3.61^{\text{v}}$	$27.11 \pm 0.74^{\text{n}}$	$26.58 \pm 1.56^{\text{n}}$	

^, ** อັກຍຣທີແຕກຕ່າງກັນໃນແຄວເດີວກັນແສດງຄວາມແຕກຕ່າງກັນຍ່າງມີນັ້ນສຳຄັນຢູ່ທາງສົດຕິ ($P<0.05$)

4.2.2 ผลของการใช้ PKM ที่ผ่านการอีกซ์ทຽนต่อสมรรถภาพการผลิตไก่กระทง ในระยะอายุ 22–42 วัน

ผลการทดลองระยะอายุ 22 – 42 วันพบว่า น้ำหนักตัวไก่ที่ 42 วัน อัตราการเจริญเติบโต อัตราการตาย และต้นทุนค่าอาหารต่อการเพิ่มน้ำหนักตัวไก่ 1 กิโลกรัม ของไก่ทั้ง 6 กลุ่ม มีค่าไม่แตกต่าง กันทางสถิติ ($P>0.05$) แต่ปริมาณการกินอาหารของไก่กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกึ่งอีกซ์ทຽนต์ ที่ระดับ 35 เปอร์เซ็นต์ มีค่าสูงที่สุด แต่ไม่แตกต่างทางสถิติกับกลุ่มที่ได้รับในระดับ 40 และ 30 เปอร์เซ็นต์ และมีค่ามากกว่ากลุ่มที่ได้รับในระดับ 20, 25 และกลุ่มควบคุม ตามลำดับ ($P<0.05$) ส่วนประสิทธิภาพการใช้อาหารของไก่กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกึ่งอีกซ์ทຽนต์ที่ระดับ 30 เปอร์เซ็นต์ มีค่าด้อยที่สุด ไม่แตกต่างทางสถิติกับไก่กลุ่มที่ได้รับ 35 และ 40 เปอร์เซ็นต์ แต่มีค่าด้อย กว่าไก่กลุ่มที่ได้รับ 25, 20 และกลุ่มควบคุม ตามลำดับ ($P<0.05$) จึงส่งผลให้ต้นทุนค่าอาหารของไก่ กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกึ่งอีกซ์ทຽนต์ที่ระดับ 35 เปอร์เซ็นต์ มีค่าสูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่ได้รับในระดับ 40, 30, 20, 25 เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มควบคุม ตามลำดับ ($P<0.05$) (ดังตารางที่ 9) ซึ่งผลการทดลองสอดคล้องกับ Bello *et al.* (2011) การใช้กาเกเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันในปริมาณที่เพิ่ม สูงขึ้นมีผลทำให้ปริมาณการกินอาหารของไก่กระทงเพิ่มสูงขึ้น ($P <0.05$) ประสิทธิภาพการใช้อาหาร ลดลง ($P <0.05$)

ตารางที่ 9 การใช้ PKM ที่ผ่านกระบวนการกึ่งເອົກຫຼຽນຕ່ອສມຮຣດກາພກຮລິດ (\pm SD) ในໄກ່ກະທງໃນຮະບະອາຊ 22 – 42 ວັນ

ລັກນະໂທສຶກຍາ	ຄວບຄຸມ	ກາກເນືອໃນເມີດປາລົມກີ່ງເອົກຫຼຽດ (%)					
		20	25	30	35	40	
ນໍ້າຫັກຕົວໄກ່ທີ່ 42 ວັນ (ກຮັມ/ຕົວ)	1778.49 ± 108.56	1888.20 ± 82.32	1832.50 ± 80.67	1871.72 ± 205.30	1899.20 ± 38.62	1757.00 ± 110.23	
ອັຕຣາກເຈົ້າຢູ່ເຕີນໂຕ (ກຮັມ/ວັນ)	46.41 ± 5.56	52.16 ± 3.82	49.81 ± 3.21	48.98 ± 14.33	55.07 ± 1.95	50.44 ± 4.97	
ປຣິມາຜົນອາຫານທີ່ກິນ (ກຮັມ/ຕົວ/ວັນ)	$107.39 \pm 4.82^{\text{***}}$	$123.30 \pm 4.52^{\text{***}}$	$121.84 \pm 5.46^{\text{***}}$	$134.14 \pm 15.39^{\text{***}}$	$144.31 \pm 7.70^{\text{***}}$	$140.29 \pm 9.25^{\text{***}}$	
ປະສົກທີ່ກາພກາໃຊ້ອາຫານ	$2.35 \pm 0.22^{\text{**}}$	$2.37 \pm 0.13^{\text{**}}$	$2.45 \pm 0.11^{\text{**}}$	$2.88 \pm 0.63^{\text{**}}$	$2.62 \pm 0.12^{\text{**}}$	$2.79 \pm 0.15^{\text{**}}$	
ອັຕຣາກຕາຍ (% ຂອງໄກ່ທັງໝົດ)	2.00 ± 4.47	0.00 ± 0.00	1.82 ± 4.07	0.00 ± 0.00	0.00 ± 0.00	4.00 ± 8.94	
ຕັນຫຼຸນຄ່າອາຫານ (ນາທ/ຕົວ)	$34.07 \pm 1.15^{\text{**}}$	$42.00 \pm 1.54^{\text{**}}$	$40.66 \pm 1.93^{\text{**}}$	$44.00 \pm 5.05^{\text{***}}$	$46.37 \pm 2.47^{\text{**}}$	$44.10 \pm 2.91^{\text{***}}$	21
ຕັນຫຼຸນຄ່າອາຫານຕ່ອງການເພີ່ມ							
ນໍ້າຫັກຕົວ 1 ກິໂລກຮັມ (ນາທ)	35.50 ± 3.63	38.45 ± 2.12	38.93 ± 1.78	45.02 ± 9.83	40.10 ± 1.81	41.77 ± 2.32	

*** ຂັ້ນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນແຄວເດີວກັນແສດງຄວາມແຕກຕ່າງກັນອ່ານມື້ສຳຄັງຢືນທາງສົດທິ ($P<0.05$)

**4.2.3 ผลของการใช้ PKM ที่ผ่านการเข้าชั้นต่อสมรรถภาพการผลิตไก่กระทง
ในระยะเวลา 0 – 42 วัน**

เมื่อพิจารณารวมทั้ง 2 ระยะ คือระยะ 0 – 42 วันพบว่า อัตราการเจริญเติบโต และอัตราการตาย ของไก่ทั้ง 6 กลุ่ม มีค่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) ปริมาณการกินอาหารของไก่กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกึ่งเข้าชั้นต่อสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ระดับ 35 เปอร์เซ็นต์ มีค่าสูงที่สุด ไม่แตกต่างทางสถิติกับกลุ่มที่ได้รับในระดับ 40 เปอร์เซ็นต์ แต่มีค่ามากกว่ากลุ่มที่ได้รับในระดับ 30, 25, 20 และกลุ่มควบคุม ตามลำดับ ($P<0.05$) ส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้อาหารของไก่กลุ่มควบคุมดีที่สุด ไม่แตกต่างทางสถิติกับไก่กลุ่มที่ได้รับในระดับ 20 เปอร์เซ็นต์ แต่มีค่าต่ำกว่าไก่กลุ่มที่ได้รับในระดับ 25, 30, 35 และ 40 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ($P<0.05$) และดันทุนค่าอาหาร และดันทุนค่าอาหารต่อการเพิ่มน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัมของไก่กลุ่มควบคุมต่ำที่สุด รองลงมาคือไก่กลุ่มที่ได้รับ PKM ที่ผ่านกระบวนการกึ่งเข้าชั้นต่อสูงที่ระดับ 35 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือกลุ่มที่ได้รับในระดับ 20, 25, 30, 35 และ 40 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ($P<0.05$) (ดังตารางที่ 10) การใช้กากเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันในสูตรอาหารเพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้ดันทุนค่าอาหารเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากในการทดลองใช้กากเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันกึ่งเข้าชั้นต่อสูงมีเปอร์เซ็นต์ไขมันอยู่เพียง 0.35 เปอร์เซ็นต์ ทดสอบข้าวโพดซึ่งมีเปอร์เซ็นต์ไขมัน 3.9 เปอร์เซ็นต์ (Scott *et al.*, 1982) ดังนั้นจึงต้องใช้น้ำมันปาล์มน้ำมันในสูตรอาหารหากาเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันกึ่งเข้าชั้นต่อสูงเพิ่มสูงขึ้น และประกอบกับน้ำมันปาล์มน้ำมันมีราคาสูงขึ้นถึงกิโลกรัมละ 47 บาท จึงส่งผลให้ดันทุนค่าอาหารทดลอง สูตรอาหารเนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมันกึ่งเข้าชั้นต่อสูงเพิ่มสูงขึ้นด้วย

ตารางที่ 10 การใช้ PKM ที่ผ่านกระบวนการกึ่งເອັກຫຽວໜ້າສ່ວນຮັບພິຈາລະນີ (\pm SD) ในໄກ່ກະທງໃນຮະບະອາຍ 0 – 42 ວັນ

ລັກນະໂທສຶກຍາ	ຄວນຄຸນ	ກາກເນື້ອໃນເນັດປາລົມກົງເອັກຫຽວໜ້າ (%)					
		20	25	30	35	40	
ອັຕຣາກເຈົ້າຢູ່ເຕີບໂຕ (ກຮນ/ວັນ)	41.30 ± 2.56	43.89 ± 1.95	42.58 ± 1.91	43.51 ± 4.89	44.17 ± 0.90	40.80 ± 2.62	
ປະມາດອາຫານທີ່ກິນ (ກຮນ/ຕົວ/ວັນ)	$81.37 \pm 2.80^{\text{v}}$	$89.95 \pm 2.30^{\text{v}}$	$90.15 \pm 3.36^{\text{v}}$	$94.11 \pm 8.83^{\text{v}}$	$101.13 \pm 4.13^{\text{v}}$	$97.17 \pm 3.71^{\text{vv}}$	
ປະລິທິພາກພາກໃຊ້ອາຫານ	$1.97 \pm 0.09^{\text{v}}$	$2.05 \pm 0.07^{\text{vv}}$	$2.12 \pm 0.06^{\text{vv}}$	$2.17 \pm 0.07^{\text{v}}$	$2.29 \pm 0.07^{\text{v}}$	$2.39 \pm 0.09^{\text{v}}$	
ອັຕຣາກຕາຍ (%) ຂອງໄກ່ກຳທັງໝົດ	4.00 ± 5.48	2.00 ± 4.47	5.82 ± 8.85	7.82 ± 8.32	1.82 ± 4.07	4.00 ± 8.94	
ຕິນຫຼຸນຄໍາອາຫານ (ນາທ/ຕົວ)	$52.13 \pm 1.52^{\text{v}}$	$61.70 \pm 1.57^{\text{vv}}$	$60.66 \pm 2.32^{\text{v}}$	$62.91 \pm 5.77^{\text{vv}}$	$65.31 \pm 2.93^{\text{v}}$	$61.48 \pm 2.26^{\text{vv}}$	
ຕິນຫຼຸນຄໍາອາຫານຕ່ອງການເພີ່ມນ້ຳໜັກ							
1 ກິໂລກຮນ (ນາທ)	$30.12 \pm 1.62^{\text{v}}$	$33.50 \pm 1.21^{\text{v}}$	$33.93 \pm 0.93^{\text{v}}$	$34.49 \pm 1.03^{\text{vv}}$	$35.20 \pm 1.24^{\text{vv}}$	$35.94 \pm 1.34^{\text{v}}$	

^v: ອັກນະທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນແຄວເດືອກກັນແສດງຄວາມແຕກຕ່າງກັນອ່າງມີນັຍສຳຄັນຢືນທາງສົດສົນ ($P<0.05$)